

Primarij dr. Černič Mirko
šef kirurškega oddelka
splošne bolnice v Mariboru.

Prepis!

C U R I C U L U M V I T A E.

Rojen 29.4.1884 v Metliki, maturiral 1905 v Ljubljani,
promoviral za doktorja vsega zdravilstva 1911 na Dunaju.

Služil 1/ Od 1.9.1911 do 1.4.1912 kot sekundarij v ženski
bolnici v Novem mestu;

2/ Od 1.4.1912 do 30.9.1912 opravljal drugo polovico
enoletnega prostovoljstva v garnizijski bolnici v Ljubljani in Trstu;

3/ Od 1.10.1912 do 16.4.1918 operacijski gojenec na
kirurški vseučiliški kliniki profesorja Hochenegga na Dunaju;

4/ Od prevtara 1918 do 30.6.1919 v vojaški službi
države SHS;

5/ Od 1.7.1919 primarij kirurškega oddelka Splošne
bolnice v Mariboru;

6/ Od 23.6.1913 do 2.8.1913 zdravnik-dobrovoljec
v srbsko-bolgarski vojski.

V zdravstvu sem se udeleževal znanstveno, organizatorično
in publicistično.

Leta 1910 sem napisal „Telesni naš postanek, razvoj in konec”
ter priredil „Higijeno na kmetih” - oboje za najširše sloje.

L.1915 sem napisal „Gasphegmonen” in 1916 „Feldspitalsärz-
tliche Betrachtungen über Schädelverletzungen” /oboje v Wiener klini-
sche Wochenschrift/ - problema v tistem času zelo pereča.

L.1918 sem ponovno predaval v tedanjen „Društvu zdravnikov
na Kranjskem” o raznih kirurških zadevah, o čemur poroča Liječniški
Vijesnik 1918. Ob prevratu sem na poziv srbske vlade organiziral
zdravniško misijo in jo peljal v Beograd.

L.1919 se je pojavila v Ljubljani pegavica, katero so
poznali naši zdravniki zgolj po imenu. Ker sem 1916 na Poljskem sam

prebolel to bolezen in se pozneje bavil z njo na ruskem bojišču, sem organiziral po povratku uz Beograda boj proti njej. Informiral sem kolege o tej kužni bolezni s predavanji v Slovenskem zdravniškem društvu in napisal posebno opozorilo „Pegavica“, širše sloje pa alarmiral s poučnimi članki o bistvu pegavice in njenim širjenju v vseh slovenskih časopisih, s čemur sem dosegel popoln uspeh. Poročal sem o tem in stavljal primerne predloge tudi v seji deželnega zdravstvenega sveta in priobčil v Demokraciji /1919 št.8-12/ „Epidemska bolnišnica v Ljubljani z mobilnimi filijalkami“.

To leto sem se tudi udeleževal organizatorično pri Slovenskem zdravniškem društvu v Ljubljani in Pokrajinskem zdravstvenem odseku v Ljubljani ter predaval o raznih vprašanjih kirurgije in zdravstva sploh v Slovenskem zdravniškem društvu v Ljubljani /glej o tem Liječniški Vijestnik 1919/.

Leta 1920 sem priobčil v Liječnučkem Vijestniku „Nekoliko operacijskih preparatov“ in „Lokalna anestezija brez čakanja in brez ponovnih bočljajev“.

L.1921 istotam „Iz kirurške terminologije“.

L.1924 „Kirurška tuberkuloza črevesa“

L.1927 sem predaval na III. Jugoslovenskem sestanku za operativno medicino v Beogradu „Nekoliko kirurške kazuistike iz splošne bolnice v Mariboru“ /Glej Rač III. Jugoslov. sestanka za oper. med. v Beogradu.

V Vodnikovih pratiki 1927 je moj sestavek „O slepiču in vnetju slepiča“, 1928 istotam „O golši, golšarjih in golšavosti“

L.1928 sem razkrinkal Polšakovo mazaštvo.

L.1929 sem z velikimi materijalnimi žrtvami in v nemalem boju s protivniki sezidal v Mariboru moderen sanatorij ter s tem zamašil občutno ~~vrzelo~~ zdravstveno in gospodarsko vrzel v našem lepem obnejnem mestu.

L.1929 sem se udeležil 33. Internationalnega nadaljevalnega zdravniškega kurza iz kirurgije in sorodnih strok na Dunaju.

Ministarstvo narodnega zdravja mi je z dekretom z dne 28. 2. 1921 Br. 5265 priznalo naslov Specijalista za kirurgijo.

Bil sem ponovno član Pokrajinskega zdravstvenega sveta v Ljubljani in Državnega sanitetnega sveta v Beogradu. V Zdravni-

Ški zbornici v Ljubljani sem od njene ustanovitve član njenega odbora oziroma disciplinskega sodišča.

L.1913 me je odlikovalo Njegovo Veličanstvo Kralj Petar I. z redom sv.Save IV stepena, 1928 Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksander z redom sv.Save III.stepena.

Marija Pavlica

Kot priloga uslužbenskemu listu po čl.128 uradniškega zakona
takse prosto!

